

Cornelis de Bruin, Dordtsche Kunst Potterij, tegeltableau naar Marius Bauer, ca 1903, coll. Meentwijkstraat

W.G.F. Jansen, De Distel, tegeltableau, Paleis van Volksvlucht, Amsterdam, 1915, coll. Meentwijkstraat

Kleurenansichtkaart Paleis van Volksvlucht, Amsterdam voor 1910 – Jansens voorbeeld?

W.H. van Norden, Goedewaagen-Distel, tegeltableau, 1925, Amsterdams stadsgezicht, coll. Meentwijkstraat

Keramisch Museum Goedewaagen

Cornelis de Bruin, Willem Jansen, Willem van Norden, tegelschilders bij De Distel en andere fabrieken

Gesticht in 1894 in een nog niet goed getraceerd pand aan de Amsterdamse Jan Steenstraat groeide de Plaatel- en Tegelbakkerij De Distel in zes jaar uit tot een ook artistiek relevante 'speler' op de aardewerkmarkt. Crux voor het succes vormden twee aspecten. Eigenaar-directeur Jac. M. Lob wist allereerst heel wat kunstvak-studenten te interesseren voor zijn bedrijf. Ze schilderden eerst in De Pijp en later aan de Nieuwe Lijnbaansgracht eigen faïence-decors voor door artistiek bedrijfsleider Cornelis de Bruin ontworpen modellen. En verder schilderden ze kleine aquarel-ontwerpen voor tegeltableaus, met name voor raambogen in de gevels van nieuwe, in de Art Nouveau-stijl gebouwde winkels en woonhuizen. De tweede factor voor het succes was Cornelis de Bruin (1870-1940) die van professor Allebé op de Rijksacademie te horen had gekregen dat ie met zijn stijl van schilderen maar plateelschilder moest worden – een opmerking die duidelijk maakt dat Allebé de moeilijkheidsgraad van het plateelschilderen niet echt door had. De Bruin werd ook dé gangmaker van de tegelafdeling. En dat met succes, in 1901 werd zijn inzending op een expositie in St. Petersburg bekroond 'pour la finesse de decor'. Impulsief en expressief als hij te werk ging, ondervond De Bruin's werk wel het een en ander aan stookproblemen. Toen hij in het voorjaar van 1903 van De Distel overstapte naar de Dordtsche Kunst Potterij, ging ook daar wel eens wat mis. Kwalitatief hoogwaardig is daarentegen het tegeltableau dat De Bruin schilderde naar een oosters tafereel van Marius Bauer, een toen en nu gretig verzamelde graficus. De Bruin's plaats als tegelschilder werd bij De Distel overgenomen door W.G.F. Jansen (1871-1949). Hoewel Jansen in 1908 voor een bestaan als autonoom schilder in Het Gooi koos, kwam hij in 1915 terug om een prestigieuze opdracht voor de directie van het Amsterdamse Paleis van Volksvlucht te schilderen. Na het vertrek van Jansen werd het monumentale tegelwerk toevertrouwd aan Willem Hendrik van Norden (1883-1978) die als 15-jarige in de leer kwam bij De Bruin. Hij zou op hoog niveau zijn vak bij Goedewaagen in Gouda na 1923 voortzetten.